

Συγκέντρωση στο πρωτοδικείο Άρτας για το θάνατο του εργάτη Χρήστου Ζορμπά

Ολοκληρώθηκε σήμερα στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Άρτας η δίκη για την ανθρωποκτονία από αμέλεια του Χρήστου Ζορμπά, εργάτη στη γαλακτοβιομηχανία “Ηπειρος”. Μετά από δύο και πλέον χρόνια από την εργατική δολοφονία του Χρήστου, καταδικάσθηκαν σε ένα έτος φυλάκιση έκαστος, ο τεχνικός ασφαλείας, ο διευθυντής του εργοστασίου και ο βιομήχανος Στέφανος Παντελιάδης, αφού τους αναγνωρίστηκε το ελαφρυντικό του πρότερου σύννομου βίου.

Παρά τις ενορχηστρωμένες προσπάθειες συγκάλυψης των πραγματικών αιτίων θανάτου του Χρήστου Ζορμπά, η οικογένειά του με την συνδρομή των συνηγόρων υποστήριξης της κατηγορίας, του Εργατικού Κέντρου Άρτας, που διοργάνωσε το προηγούμενο απόγευμα μεγάλο συλλαλητήριο στο κέντρο της πόλης και αρκετών συνδικαλιστικών φορέων και πολιτικών οργανώσεων κατάφερε να μην θαφτεί το θέμα και να αποδειχτεί πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο Χρήστος έπεσε νεκρός εν ώρα καθήκοντος λόγω των εγκληματικών ελλείψεων της εργοδοσίας, αφού δεν υπήρχε καν ρελέ διαφυγής ενώ και τα μέσα ατομικής προστασίας ήταν παντελώς ανύπαρκτα, όπως τα γάντια, που αποδείχθηκε ότι ακόμα και σήμερα χορηγούνται στους εργαζόμενους γάντια νιτριλίου και όχι ειδικά γάντια ηλεκτρολόγου που προστατεύουν από την ηλεκτροπληξία.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε από όλους τους ανθρώπους που έβαλαν πλάτη ώστε να αποδοθεί έστω κι αυτή η ελάχιστη δικαιοσύνη, το ζήτημα πρωτίστως δεν είναι να δικαιωθεί ο Χρήστος Ζορμπάς και η οικογένειά του, αλλά να μην ξαναυπάρξει άλλος εργάτης στη θέση αυτή, να μην ξαναθρηνήσουμε νεκρό από την εγκληματική αμέλεια της εργοδοσίας.

Ακολουθεί το κείμενο καλέσματος στα δικαστήρια της Χειρονομίας

Αντιεξουσιαστικής Κίνησης που βρέθηκε στην Άρτα με πανό, καθώς και φωτογραφικό υλικό :

ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ

Τον Ιούνιο του 2020, σε μια από τις βραδινές βάρδιες της γαλακτοβιομηχανίας Ήπειρος στην Άρτα, το ηλεκτρικό ρεύμα χτυπάει τον 29χρονο εργαζόμενο Χρήστο Ζορμπά, ο οποίος σωριάζεται νεκρός. Από τη στιγμή εκείνη και για τα επόμενα δύο χρόνια, η γαλακτοβιομηχανία μιλάει επίμονα για “ατύχημα”. Όμως όλα δείχνουν πως επρόκειτο για έναν θάνατο που γνώριζαν ότι θα συμβεί, σαν ένα ρολόι που μετράει αντίστροφα, απλά δεν ήξεραν πότε και για ποιον.

Για να τα πάρουμε από την αρχή, ο Χρήστος Ζορμπάς βρέθηκε νεκρός επειδή στο πατάρι στο οποίο δούλευε δεν υπήρχε ρελέ διαφυγής στον ηλεκτρολογικό πίνακα, με αποτέλεσμα να πεθάνει από ηλεκτροπληξία. Δεν υπήρχε ένα ρελέ το οποίο η επιχείρηση, όπως αναδείχθηκε και στη δίκη, είναι υποχρεωμένη να διαθέτει. Ένα ρελέ το οποίο ισχυρίζονταν ότι ήταν πρακτικά αδύνατον να τοποθετηθεί, αλλά με κάποιον μαγικό τρόπο μπόρεσε τελικά να τοποθετηθεί, μετά όμως τον θάνατο του Χρήστου. Στην εσωτερική αλληλογραφία μεταξύ των υψηλά ιστάμενων της εταιρίας, πριν το τραγικό συμβάν, υπάρχει γραπτά καταγεγραμμένη η παραδοχή ότι η μη ύπαρξη ρελέ είναι επικίνδυνη για τους εργαζόμενους και αμέσως μετά, η προτροπή να μην τοποθετηθούν ρελέ σε όλα τα ηλεκτρικά ερμάρια (σε ένα εκ των οποίων σκοτώθηκε τελικά ο Χρήστος Ζορμπάς) για να εξοικονομήσει η επιχείρηση χρήματα. Ένα αναθεματισμένο ρελέ, κόστους 14-44 ευρώ, για μια επιχείρηση, με ετήσιο τζίρο (σύμφωνα με τις δικές της δηλώσεις) 50 εκατομμύρια. Η πραγματικότητα, τελικά, μιλάει από μόνη της, αλλά έχει σημασία να το διατυπώνουμε καθαρά και με λέξεις: για τα αφεντικά και τις μεγαλοεπιχειρήσεις είμαστε απολύτως αναλώσιμοι, σαν εξαρτήματα που αν χαλάσουν απλά θα αντικατασταθούν, απλοί αριθμοί για να βγαίνει η δουλειά, ή μάλλον το χρήμα τους. Και το κέρδος τους αυτό, έχει μάλιστα

τόσο μεγάλη αξία, που δεν προτίθενται να σπαταλήσουν ούτε λίγα ευρώ, των οποίων την απουσία ούτε που θα παρατηρήσουν μέσα στα άφθονα που βγάζουν, ακόμα κι αν αυτό θέτει σε κίνδυνο, εν γνώση τους, τις ζωές μας.

Ο Χρήστος, φοβόταν να πάει στη δουλειά, όπως μαρτυρούν οι συγγενείς του, αλλά όπως είχε γράψει και λίγες μέρες πριν τον θάνατό του σε ένα συνάδελφό του. Φοβόταν γιατί ήξερε ότι η επιχείρηση είναι “των φτηνών λύσεων” όπως έγραφε, ότι θα κληθεί να δουλέψει σε πίνακες χωρίς ρελέ διαφυγής, με γάντια νιτριλίου (κοινά γάντια καθαρισμού) αντί για ηλεκτρομονωτικά, χωρίς καμία προϋπηρεσία και εκπαίδευση, μόνος του σε όλη τη βραδινή βάρδια. Γιατί ο όμιλος Παντελιάδη, των τριών εταιριών, των 50 εκατομμυρίων ευρώ τζίρο ανά έτος, βλέπει τις ζωές και την ασφάλεια των εργαζομένων σαν ένα έξοδο, και τα έξοδα πρέπει να μειώνονται για να αυξάνονται τα κέρδη τους. Όμως ο Χρήστος δεν ήταν ο πρώτος, κι εμείς ξέρουμε ότι δεν φταίνε μόνο τα “κακά αφεντικά” της “Ηπειρος”, αλλά ότι αυτή είναι η τακτική που ακολουθούν όλες οι μεγαλοεπιχειρήσεις, γιατί για όλες μπροστά στο ζεστό χρήμα εμείς μετατρέπομαστε σε απλούς αριθμούς, χωρίς ζωή, όνειρα και δικούς μας ανθρώπους που μένουν πίσω. Και το ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι στην “Ηπειρος”, αλλά και σε όλες τις αντίστοιχές της, που αναγκάζονται να δουλεύουν για ψίχουλα, ρισκάροντας τη ζωή τους, ξέροντας πως δεν έχουν άλλη επιλογή για να επιβιώσουν, που φοβούνται όπως ο Χρήστος, αλλά αναγκάζονται να πάνε κάθε μέρα στη δουλειά, κι αυτό τα αφεντικά το ξέρουν και το εκμεταλλεύονται.

Την Τετάρτη 13 Ιουλίου, στο Πρωτοδικείο Άρτας, η διοίκηση της “Ηπειρος” και η διεύθυνση του τοπικού εργοστασίου, που όλο αυτό το διάστημα μιλούν για “ατύχημα” και τολμούν να ρίχνουν την ευθύνη στον ίδιο τον Χρήστο, θα ακούσουν την ποινή τους. Και ενώ τίποτα δεν μπορεί να φέρει τον Χρήστο πίσω, εμείς οφείλουμε να είμαστε εκεί και να βροντοφωνάξουμε για τη δικαίωσή του, έστω κι έτσι. Οφείλουμε να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να μην υπάρξει άλλος Χρήστος και να δηλώσουμε επιτέλους, δυνατά και καθαρά, ότι οι ζωές μας είναι

πολύτιμες και είναι πιο πάνω, πολύ πιο πάνω από τα κέρδη τους.

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ, 9.30π.μ. ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΡΤΑΣ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ**